

03035, м.Київ, вул.Урицького, 45
тел. 251-12-32, 251-12-18, ф. 594-28-59
МФО 320940, ЄДРПОУ 19358784

Загальна інформація про діяльність банку.

Публічне акціонерне товариство «БАНК КІПРУ» (далі – Банк) є правонаступником всіх прав та зобов'язань Відкритого акціонерного товариства «БАНК КІПРУ» та Акціонерного банку «АвтоЗАЗбанк», який був створений як товариство з обмеженою відповідальністю та зареєстрований Національним банком України 21 жовтня 1991 року.

Опосередкованим власником ПАТ «БАНК КІПРУ» є Bank of Cyprus Public Company Ltd.

Bank of Cyprus Public Company Ltd (Nicosia) заснований у 1899 році і на сьогоднішній день є провідною Групою у галузі надання банківських та фінансових послуг.

Банк має самостійний баланс, кореспондентські рахунки в Національному банку України та інших банках, власну печатку, логотип, штампелі та інші атрибути зі своєю назвою.

Юридичне і фактичне місцезнаходження Банку: Україна, 03035, місто Київ, вулиця Урицького, будинок № 45.

Банк є юридичною особою, функціонує як універсальний банк. Організаційно-правова форма банку - публічне акціонерне товариство.

Повна назва Банку: Публічне акціонерне товариство "БАНК КІПРУ".

Скорочена назва Банку: ПАТ "БАНК КІПРУ".

Річний фінансовий звіт складено за 2011 рік за станом на кінець дня 31 грудня 2011 року з урахуванням коригуючих провадок за 2011 рік, здійснених в січні 2012 року.

Звітність складена в грошовій одиниці – гривні, одиниці виміру – тисячі.

У зв'язку з відсутністю периметрів консолідації Банком у звітному періоді консолідована звітність не складалась.

Банк не є дочірньою компанією, а виступає на фінансовому ринку як самостійна структурна одиниця.

Протягом 2011 року Банк продовжував розширювати свою діяльність та територіальну присутність шляхом відкриття нових відділень. Банк розширив географію своєї присутності в таких містах як: Київ, Донецьк, Луганськ, Дніпропетровськ, Маріуполь, Миколаїв, Херсон, Харків, Полтава, Івано-Франківськ. Всього за 2011 рік відкрито нових відділень 19 і закрито неперспективних 3 відділення.

Станом на 01 січня 2012 року Банк складається з Головного банку, розміщеного в місті Києві та регіональних дирекцій в м.Запоріжжі, в м.Сімферополі; в м.Харкові, в м.Львові, в м.Одесі, в м.Донецьку, в м.Дніпропетровську та в м.Києві, до складу яких входять 42 зареєстрованих відділення, а саме: у м.Києві – 12, м.Житомирі – 1, м.Львові – 4, м.Івано-Франківську – 1, м.Запоріжжі - 3, м.Мелітополі – 2, м.Харкові – 4, м.Полтаві – 1, м.Одесі – 3, м.Миколаєві – 1, м.Херсоні – 1, АР Крим – 3, м.Дніпропетровську -3, м.Донецьку – 1, м.Маріуполі – 1, в м.Луганську -1.

Банк є фінансово-кредитною установою, яка з метою отримання прибутку здійснює і має намір в подальшому здійснювати банківську діяльність, у тому числі залучає грошові кошти та розміщує їх від свого імені на умовах повернення, платності, а також здійснює інші банківські операції згідно чинного законодавства України.

Метою діяльності Банку є сприяння розвитку товарно-грошових відносин у регіонах своєї присутності шляхом фінансової підтримки підприємств різних форм власності та приватного бізнесу, оптимізації фінансових потоків, надання повного спектру якісних банківських послуг, розвиток на цій основі високоприбуткового банківського бізнесу, що забезпечує захист і постійний приріст вкладених в нього коштів акціонерів.

У своїй роботі Банк використовує інформаційні та платіжні системи, які забезпечують високу швидкість та захищеність розрахунків. Для зручності клієнтів використовується система «банк-клієнт».

Банк є членом всесвітньої міжбанківської системи «SWIFT», основними напрямками діяльності якої є надання оперативного, надійного, ефективного, конфіденційного і захищеного від несанкціонованого

доступу телекомунікаційного обслуговування для банків. Також Банк є асоційованим членом міжнародної платіжної системи Visa International. Операції з банківськими платіжними картками є одним із пріоритетних напрямків банківського бізнесу, який розширює спектр банківських послуг та задовільняє зростаючі потреби клієнтів банку.

У звітному році Банк продовжував працювати над розширенням клієнтської бази, дотримуючись раніше визначеної стратегії та пруденційних норм, уникаючи ускладнень в управлінні ліквідністю та забезпечуючи надійний захист коштів своїх вкладників.

Виходячи із середніх активів, розрахованих на підставі середньомісячних значень, Банк входить до IV групи банків за класифікацією НБУ. Банк має банківську ліцензію та дозвіл НБУ на здійснення повного спектру банківських операцій, крім операцій з банківськими металами.

У 2011 році діяльність Банку здійснювалась відповідно до Концепції розвитку банку на 2009-2012 рр., якою передбачено активну політику щодо нарощення клієнтської бази, обсягів операцій, збільшення ринкової частки та збільшення кількості відділень із дотриманням належного рівня безпеки для клієнтів.

Репутація стабільного Банку та підтримка з боку міжнародної групи викликає довіру клієнтів. На кінець звітнього року кількість вкладників фізичних осіб склала 38,2 тис. чол. Чисельність клієнтів юридичних осіб зросла на 1223 одиниці і на кінець року склала 5234 одиниці.

Основа діяльності банку складається із залучення коштів з різних сегментів фінансового ринку, а саме банківського сектору, небанківських фінансових установ, приватного сектору промислових підприємств, торговельних фірм, організацій сфери послуг та інших комерційних структур тощо та подальшого їх розміщення у доходні активи: кредити, цінні папери, операції на валютному ринку. За станом на 01.01.12 р. Банком залучені грошові кошти на загальну суму 1931937 тис.грн., в тому числі від контрагентів:

банківського сектору	– 1056459 тис.грн.;
небанківських фінансових установ	– 36313 тис.грн.;
нефінансових установ	– 295784 тис.грн.;
фізичних осіб	– 534586 тис.грн.;
інші	– 8795 тис.грн.

Вкладення коштів у доходні активи на суму 2247826 тис.грн. по сегментам контрагентів на кінець звітнього періоду має такий вигляд:

банківські фінансові установи	– 212762 тис.грн.;
нефінансові установи	– 1325603 тис.грн.;
фізичні особи	– 709461 тис.грн.

Вкладення в цінні папери по контрагентах на кінець звітнього періоду на суму 40041 тис.грн.:

Національний банк України – 40006 тис.грн., а саме – депозитні сертифікати;
небанківські фінансові установи – 35 тис.грн., а саме - акції підприємств.

Оцінка макроекономічної ситуації в країні свідчить про певне уповільнення у посткризовому відновленні реального сектору, при цьому ситуація в банківській системі країни залишалась відносно стабільною. Зміни, які відбувались впродовж 2011 року в економіці, відповідним чином відобразились як у фінансовій сфері, так і на грошово-кредитному ринку зокрема. Серед основних позитивних змін у цей період можна виділити такі:

- 1) зростання реального ВВП у 2011 році на 5,2% (Держкомстат) порівняно із 4,2 % у 2010 році;
- 2) зниження споживчої інфляції в 2011 до 4,6% (найнижчий показник за останні 9 років);
- 3) покращення показників функціонування банківської системи – зростання власного капіталу банків до 155,5 млрд. грн.(на 12,9%). Активи банків України збільшилися на 12,4% і на 01.01.2012 р. становили 1 058,6 млрд. грн. Доходи банків України порівняно з 2010 роком збільшилися на 4,3% і становили 142,8 млрд. грн. Внаслідок цього, знижено рівень збитків банків - до 7,7 млрд.грн. за 2011 рік, що майже вдвічі менше ніж збитки за 2010рік (13 млрд.грн.);

- 4) прискорення темпів зростання обсягів коштів на рахунках в банках - загальний обсяг коштів суб'єктів господарювання та фізичних осіб за 2011 рік збільшився на 18,7% - до 492,4 млрд.грн. Кошти населення за 2011 рік збільшилися на 13,1 % до 306,2 млрд.грн, кошти суб'єктів господарювання за 2011 рік збільшився на 29,1 % - до 186,2 млрд.грн;

- 5) активізація процесів кредитування реального сектору економіки - загальний обсяг кредитних вкладень банківської системи протягом 2011 року збільшився на 9,6 % до 793,3 млрд. грн. порівняно зі збільшенням лише на 0,9 % в 2010 році;

Такого приросту кредитних вкладень вдалося досягти виключно за рахунок збільшення обсягів кредитування в національній валюті. Загальний обсяг кредитних вкладень у національній валюті за 2011

рік збільшився на 21,6 %. Натомість, кредитні вкладення в іноземній валюті зменшилися на 4,2 %. Збільшення загального обсягу кредитних вкладень відбулося переважно завдяки активізації корпоративного кредитування. Цьому, зокрема, сприяло поліпшення надійності суб'єктів господарювання як позичальників, з огляду на покращення їх фінансового стану в умовах збільшення інвестицій в основний капітал.

Покращення очікувань та нарощування банками ресурсів для кредитування економіки України позитивно відображалось на її розвитку. За 2011 рік індекс промислової продукції підвищився на 7,3 %, зокрема металургії - на 8,5 %, хімічної та нафтохімічної промисловості - на 14,4 %. Основним фактором збереження високих темпів зростання був попит на продукцію галузей з боку машинобудування та будівництва, що свідчить про поживлення інвестиційної активності. Зростання обсягів виробництва машинобудування за рік становило 16,9 %, будівництва - 11,1 %. Відбулося покращення прибутковості підприємств - їх фінансовий результат за січень - листопад 2011 року збільшився порівняно з відповідним періодом 2010 року в 2,2 раза.

Вплив уповільнення темпів зростання промислового виробництва у другому півріччі 2011 року на динаміку ВВП був компенсований за рахунок суттєвого збільшення обсягів сільськогосподарського виробництва в цей період.

Високий урожай зернових культур (56,7 млн. т) та овочів був основним чинником приросту сільськогосподарського виробництва, зростання обсягів якого за 2011 рік становило 17,5 %.

У другому півріччі 2011 року умови функціонування економіки суттєво погіршилися. Насамперед, це було пов'язано з проявами рецесії в масштабах світової економіки, що мало наслідком падіння попиту на продукцію українського експорту, а також загостренням боргової кризи у країнах Європи та США, що ускладнило доступ українських позичальників до світових ринків капіталу.

Як наслідок, зведене сальдо платіжного балансу в другому півріччі 2011 року було від'ємним (- 4,2 млрд. дол. США).

Збереження структурних дисбалансів у платіжному балансі чинить тиск на курсову стабільність і підвищує чутливість країни до подій на міжнародних товарних ринках та ринках капіталу, які в 2011 році переживали наслідки боргової кризи в країнах Євросоюзу.

Починаючи з другого півріччя, зростання зовнішньоекономічних ризиків негативно відображалось на очікуваннях економічних суб'єктів і зумовило підвищений попит на іноземну валюту та коливання депозитної активності вкладників банків. На валютному ринку спостерігалось посилення дисбалансів попиту та пропозиції з боку основних учасників, що змушувало НБУ розширювати перелік адміністративних заходів для стабілізації курсу національної грошової одиниці. Протягом останніх місяців кілька разів змінювалися правила роботи на готівковому валютному ринку (введена повна паспортизація конверсійних валютних операцій, потім здійснено їх лібералізацію в частині ідентифікації громадян, які реалізують валюту), що викликало неоднозначний ефект на ринку.

Ураховуючи це, Національний банк у цей час проводить жорстку грошово-кредитну політику, що дало змогу зберегти стабільність грошової одиниці України та підтримати процеси економічного розвитку. У 2011 році обмінний курс гривні відносно долара США на міжбанківському валютному ринку знизився на 0,84 % - до 8,0284 грн./дол. США. Офіційний курс гривні до долара США з початку року знизився на 0,35% до 7,9898 грн./дол. США.

Процентна політика Національного банку в 2011 році спрямовувалась на утримання вартості грошей на позитивному рівні стосовно інфляції, що стимулювало накопичення банківських вкладів у національній валюті, зменшуючи девальваційний тиск та інфляційні ризики.

Облікова ставка Національного банку України, яка є базовою щодо інших процентних ставок, в 2011 році зберігалась на рівні 7,75 %.

Заходи, які здійснював Національний банк, сприяли підвищенню внутрішньої вартості гривні на всіх сегментах грошово-кредитного ринку, що відображалось в підвищенні відсоткових ставок за операціями банків в національній валюті та їх зниженні у іноземній. Зокрема, у грудні 2011 року порівняно з груднем 2010 року відбулося збільшення середньозважених процентних ставок у національній валюті за: депозитами - до 11,1 % з 8,1 %; кредитами - до 17,2 % з 15,0 %.

Натомість середньозважені процентні ставки за кредитами та депозитами в іноземній валюті в грудні минулого року зменшилися порівняно з груднем 2010 року до 8,4 % (з 10,6 %) та до 5,7 % (з 6,0 %) відповідно.

Експорт товарів в 2011 році збільшився на 33,1% , імпорт – на 36,0%.

Обсяг роздрібного товарообороту збільшився на 14,7 % порівняно з 2010 роком, основним чинником чого було зростання споживчого попиту.

Стимулюючим чинником збільшення споживання стало збільшення доходів населення. Реальна заробітна плата за 2011 рік зросла на 8,7 % відносно 2010 року.

У той же час, незважаючи на заходи щодо стабілізації фінансового ринку, поступове відновлення низки галузей економіки, масштаб накопичених проблем у банківській системі залишається значним. Зокрема, операційне середовище в Україні, як і ситуація на світових фінансових ринках, залишається складною, що підсилює чутливість банківського сектора до основних індивідуальних та системних ризиків. Якість прибуткових активів банківської системи залишається слабкою, що обумовлено валютними дисбалансами, низьким рівнем платоспроможності значної кількості позичальників, а також обсягом простроченої заборгованості за кредитами, не зважаючи на її зменшення з початку 2011 року на 5,5 млрд. грн. (до 79,2 млрд. грн. станом на 01.01.12 р.).

Основним зовнішнім фактором, що вплинув на розвиток банківського ринку в 2011 році, є боргова криза в Європі, що знизилася можливість українських банків залучати кошти із зовнішніх ринків, а також обмежити фінансові можливості фінансування українських банків з іноземним капіталом їх материнськими структурами.

На динаміку і перспективи розвитку вітчизняної економіки продовжували чинити тиск традиційні ризики:

- залежність динаміки розвитку реального сектора економіки України від кон'юнктури на світових товарних і сировинних ринках, а також від можливих коливань попиту на продукцію вітчизняного експорту;
- зростання обсягу державного боргу та видатків з його обслуговування при збереженні необхідності в нових запозиченнях з метою забезпечення достатнього рівня ліквідності державного бюджету та погашення запозичень, залучених у попередні бюджетні періоди;
- висока питома вага у витратній частині державного бюджету поточних першочергових витрат, які не підлягають скороченню, а також витрат по фінансуванню опосередкованого бюджетного дефіциту, що чинить тиск на збалансованість бюджетних показників;
- негативне сальдо торгового балансу, що створює тиск на платіжний баланс і показники зовнішньої ліквідності, що, ймовірно, призведе до подальшого нарощування валового зовнішнього боргу.

Через доволі складне середовище, у якому доводилось працювати Банку, за результатами звітного року Банком отримано від'ємний фінансовий результат. Збиткова діяльність Банку за підсумками 2011 року («-» 82,5 млн. грн.), пов'язана зі збільшенням розміру відрахувань до резервів під заборгованість з негативною класифікацією (на 86,8 млн. грн.) внаслідок припинення врахування Гарантійного листа, наданого материнською компанією - Bank of Cyprus Public Company Limited (Кіпр).

Загальна сума доходу, отриманого банком у звітному році, становить 312976 тис. грн., що на 70984 тис.грн. більше, ніж у 2010 році. Темпи росту загальних доходів у 2011 році склали 129,3%.

Надання кредитів – найбільш вагоме джерело прибутку банку. Кредитування підприємств і населення відноситься до традиційних видів банківських послуг. Переважну частину доходів банку складають процентні доходи – 273816 тис. грн., або 87,5% питомої ваги загальних доходів. Темпи росту процентних доходів складають 120,2%.

Процентні доходи банку за кредитами клієнтам становлять 268043 тис. грн, або 97,9% суми доходів. Найбільший обсяг процентних доходів отримано за кредитами, що надані суб'єктам господарювання - 173290 тис.грн. Процентні доходи за кредитами, що надані фізичним особам складають 94753 тис.грн. У порівнянні з минулим роком процентні доходи банку за кредитами клієнтам збільшились на 19,2%. Доход від операцій з розміщення коштів у банківському секторі склав 3159 тис. грн..

Комісійних доходів за 2011 рік отримано у сумі 19720 тис. грн., що складає 6,3% питомої ваги загальних доходів банку. Їх сума збільшилась у порівнянні з попереднім роком на 8212 тис. грн., або на 71,4%. У звітному періоді Банк отримав комісійних доходів за операціями з клієнтами на суму 19530 тис.грн., операції з банками принесли 190 тис.грн. доходу.

Значну частку комісійних доходів складають доходи за розрахунково-касове обслуговування клієнтів. Банк приділяє особливу увагу формуванню гнучких тарифних систем з обслуговування клієнтів. Розрахункові операції є найпоширенішими операціями банку, і частка цих операцій збільшується у зв'язку з розширенням клієнтської бази банку. Доходи від розрахункових операцій є стабільними операціями і у порівнянні з кредитними операціями є безризиковими.

Для збільшення доходу від торговельних операцій та інших операційних доходів в умовах жорсткої конкуренції Банк постійно розширює спектр пропонованих послуг для максимального задоволення потреб клієнтів.

Дохід від торгових операцій Банку з іноземною валютою за звітний період склав 3508 тис. грн. Результат від переоцінки іноземної валюти був негативним і склав -327 тис. грн.

Інші операційні доходи склали 16259 тис. грн. і у порівнянні з минулим роком збільшились на 14932 тис. грн., що, головним чином, пов'язане з отриманням безповоротної фінансової допомоги від материнської компанії Bank of Cyprus Public Company Limited (Кіпр) на суму 14241 тис. грн.

Загальні витрати Банку за 2011 рік склали 395508 тис. грн. У порівнянні з минулим роком витрати збільшились на 154689 тис. грн. Зростання склало 164,2 %.

Вагомою статтею витрат залишаються загальні процентні витрати, які складаються в основному зі сплачених відсотків за строковими депозитами і вкладками фізичних і юридичних осіб.

У порівнянні з 2010 роком процентні витрати зменшились на 735 тис. грн. і на кінець звітного року склали 64108 тис. грн., (або 16,2% загальних витрат.), у тому числі за коштами, що отримані від банків – 18037 тис. грн., за коштами юридичних осіб – 15021 тис. грн., коштами фізичних осіб – 31050 тис. грн. Завдяки залученню більш дешевих ресурсів материнської компанії протягом року, банку вдалося знизити процентні витрати за коштами клієнтів.

Комісійні витрати - це головним чином витрати за розрахунково-касове обслуговування, сплачені комісії за послуги по кореспондентським відносинам з іншими банками. Загальна сума комісійних витрат за 2011 р. склала 720 тис. грн., або 0,2% загальних витрат Банку.

У порівнянні з 2010 роком загальні адміністративні та інші операційні витрати зросли на 72184 тис. грн. і склали 162335 тис. грн., що відповідає затвердженому плану розвитку банку у 2011 року. Витрати на утримання персоналу зросли на 23084 тис. грн. і склали 67457 тис. грн. Зростання адміністративних витрат та витрат на персонал пов'язане з розширенням мережі відділень банку, активним просуванням банківських продуктів на нові ринки, розширенням матеріально-технічної бази та комплектацією висококваліфікованими кадрами нових банківських підрозділів. Протягом 2011 року Банк активно розширював свою присутність як в існуючих, так і в нових економічно розвинутих регіонах України. Так, у 2011 році було відкрито 19 нових відділень та збільшено кількість персоналу на 126 чоловік. Ці заходи необхідні для зміцнення стратегічних позицій Банку, створення бази для його подальшого зростання.

Крім того, з метою забезпечення ефективної роботи з проблемною заборгованістю у 2011 році Банк звертався до послуг зовнішніх юристів, що також призвело до збільшення операційних витрат. В результаті роботи зовнішніх юристів Банк очікує повернення проблемної заборгованості. Крім того, операційні витрати у 2011 році збільшилися за рахунок відображення негативного результату від оцінки нерухомого майна за справедливою вартістю.

Значну частину витрат Банку в 2011 році, як і в попередньому році, становили витрати на формування резервів. Сума витрат на формування резервів під кредитні ризики на кінець звітного періоду склала 168066 тис. грн., що на 103,1% вище, ніж у попередньому році. Збільшення розміру відрахувань до резервів під кредитну заборгованість відбулося, головним чином, внаслідок припинення врахування Гарантійного листа, наданого материнською компанією - Bank of Cyprus Public Company Limited (Кіпр).

Чистий збиток після оподаткування за 2011 рік склав 82532 тис. грн.

Незважаючи на доволі стриманий розвиток бізнесу в 2011 році, Банку вдалось значно збільшити ресурсну базу та залучити нових клієнтів.

Чисті зобов'язання банку на 01.01.2012 року склали 1949783 тис. грн. У порівнянні з минулим роком чисті зобов'язання Банку збільшились на 550884 тис. грн. або 39,4 %.

Значну частину залучених ресурсів банку складають кошти юридичних осіб та вклади фізичних осіб. Внаслідок цілеспрямованої політики, протягом 2011 року Банку вдалося істотно збільшити обсяги залучених коштів клієнтів з 436069 тис. грн. до 875478 тис. грн. Завдяки цьому їхня частка в загальних зобов'язаннях також зросла до 45%. Суттєво змінилася структура депозитного портфеля: вагомо зросла депозитна активність як фізичних так і юридичних осіб, внаслідок чого загальний обсяг строкових депозитів клієнтів зріс на 335 927 тис. грн. до 630740 тис. грн., що свідчить про відновлення довіри населення до Банку і банківської системи загалом.

Кошти юридичних осіб за 2011 р. збільшились на 178800 тис. грн., і склали 340893 тис. грн. (або 17,5% чистих зобов'язань). Збільшення їх обсягу відбулося за рахунок залишків як на поточних, так і на строкових рахунках. З початку року кошти на поточних рахунках юридичних осіб збільшились на 116490 тис. грн. (або на 154,3%), у тому числі кошти у національній валюті зросли на 57417 тис. грн. і склали 124349 тис. грн., а в іноземній валюті збільшились на 59073 тис. грн. до 67615 тис. грн. Загальний обсяг депозитів юридичних осіб у цілому за 2011 рік збільшився на 71,9 % - до 148929 тис. грн. Приріст коштів на депозитних рахунках за підсумками року було зафіксовано як у національній, так і в іноземній валютах.

Кошти фізичних осіб за 2011 рік зросли на 260609 тис.грн. (на 95,1%) і на кінець звітного періоду склали – 534585 тис.грн. (27,4% чистих зобов'язань). Збільшення загального обсягу коштів фізичних осіб відбулося за рахунок зростання залишків на строкових рахунках фізичних осіб на 273617 тис.грн. (на 131,4%) до 481811 тис.грн., у тому числі кошти в національній валюті зросли на 131535 тис.грн. до 272155 тис.грн., а кошти в іноземній валюті зросли на 142082 тис.грн. (на 210,3%) і склали 209656 тис.грн. Проте, залишки на поточних рахунках фізичних осіб зменшилися відносно 2010 року на 13008 тис. грн.(-20%) і склали 52 774 тис. грн. Таке зменшення відбулося за рахунок скорочення коштів на поточних рахунках фізичних осіб у національній валюті на 25789 тис. грн.(-51,3%)

Основним джерелом формування ресурсної бази Банку були ресурси, отримані від материнської структури Bank of Surgus Public Company Ltd. Станом на 01.01.2012 р. сума зобов'язань за залученими кредитами банків складала 1056459 тис.грн. Вагому частку довгострокової ресурсної бази Банку займають кредити, отримані Bank of Surgus Public Company Ltd. У структурі зобов'язань Банку частка залучених кредитів банків складала 54,1%.

Відстрочені податкові зобов'язання на кінець року склали 3437 тис.грн. та у порівнянні з попереднім звітним періодом зменшилися на 2059 тис.грн.

Інші зобов'язання банку станом на 01.01.2012 року зменшилися на 149542 тис.грн. і склали 11066 тис.грн.

Протягом 2011 року Банком було зареєстровано статутний капітал на суму 159643600 гривень, який було фактично внесено у 2010 році. Станом на 1 січня 2012 року статутний капітал банку становить 700679 тис.грн. Збільшення статутного капіталу стало необхідним кроком для забезпечення подальшого успішного розвитку і розширення діяльності Банку Кіпру в Україні. Нарощування капіталу банку підвищує рівень захисту вкладників і розширює можливості щодо кредитування економіки.

Обґрунтоване оптимальне розміщення фінансових ресурсів є одним з найважливіших принципів забезпечення фінансової стабільності, платоспроможності і ліквідності банку. Фінансовий потенціал комерційного банку характеризується розміром та структурою його необоротних та оборотних активів.

Валюта балансу Банку на 01.01.2012 року складала 2646525 тис.грн. і у порівнянні з минулим роком збільшилась на 628254 тис.грн. або на 31,1%.

Найбільшу частку в активах банку займає кредитний портфель (76,9%). Переважно більшість складають кредити, що надані суб'єктам господарювання. За 2011 рік сумарний кредитний портфель клієнтів збільшився на 349628 тис.грн. і на 1 січня 2012 року склав 2035064 тис.грн., темп приросту - 20,7%, у тому числі: кредити юридичним особам та ФОП за минулий рік збільшилися на 213501 тис.грн. (приріст – 19,2%) і на 01.01.2012 р. склали 1325603 тис.грн. та займають 50,1% загальних активів; кредити фізичним особам збільшилися на 136127 тис.грн. (зростання – 23,7%) і на звітну дату їх обсяг склав 709461 тис.грн. (26,8% чистих активів).

У розрізі цільових вкладень більша частина кредитів банку спрямована на фінансування поточної діяльності суб'єктів господарювання, внутрішніх торговельних операцій, будівництво, інвестиційну діяльність, кредити овердрафт. Попри нестабільність економічної ситуації в країні, банк продовжив розвивати бізнес, зберігши довіру клієнтів і партнерів. Позичальники банку - в основному - клієнти, які мають позитивну кредитну історію та зарекомендували себе як надійні та перспективні партнери.

Банком вдосконалюються та поглиблюються ділові стосунки з клієнтами шляхом створення різноманітних кредитних програм для позичальників та шляхом розробки індивідуальних пропозицій та оптимальних умов через використання сучасних технологій, що забезпечують високий рівень обслуговування клієнтів.

У 2011 році основні зусилля Банку були спрямовані на ефективне управління якістю кредитного портфеля, своєчасне виявлення проблемної заборгованості за наданими кредитами та формування резервів під кредитні ризики у достатньому обсязі. Менеджмент банку приділяє значну увагу формуванню клієнтоорієнтованого середовища, що дає змогу поліпшувати якість пропонованих послуг, впроваджувати нові продукти, контролювати якість надання послуг. У 2011 році кредитна політика банку залишалася твердою щодо вимог до компанії-позичальника й забезпечення. Тривала реструктуризація заборгованості підприємств та фізичних осіб, проводилась робота банків зі списання безнадійної заборгованості за рахунок сформованих резервів.

Загальна сума вкладень в цінні папери банку на 01.01.2012 р. складала 40041 тис.грн., в тому числі цінні папери в портфелі банку на продаж - 35 тис.грн.– акції підприємств, та цінні папери в портфелі банку до погашення – 40006 тис.грн. – депозитні сертифікати Національного банку України.

У звітному році значно збільшилися залишки за статтею «Основні засоби та нематеріальні активи» на 123600 тис.грн. до 191063 тис.грн., що головним чином пов'язано зі збільшенням капітальних інвестицій у незавершене будівництво.

Стаття «Інші активи» станом на 01 січня 2012 року дорівнює 94158 тис.грн., основною складовою цієї статті є майно, що перейшло у власність Банку як заставодержателя за неповерненою кредитною заборгованістю, яке відповідно до законодавства набуто шляхом реалізації прав заставодержателя та утримується з метою подальшого продажу.

У звітному році діяльність Банку здійснювалась з чітким дотриманням вимог та нормативів діяльності, які визначені «Інструкцією про порядок регулювання діяльності банків в Україні», затвердженої Постановою Національного банку України № 368 від 28.08.2001 р.

Стабільну діяльність Банку у 2011 році за складної економічної ситуації забезпечили: збалансована бізнес-стратегія, консервативна політика управління ризиками та підтримка материнською структурою.

Злиття, приєднання, поділу, виділення чи перетворення Банку за звітний період не відбувалось.

Управління ризиками

Управління ризиками у Банку полягає у виявленні та аналізі ризиків, які притаманні банківській діяльності, встановленні прийнятних лімітів ризику та впровадженні засобів контролю над ризиками, а також здійсненні постійного моніторингу рівнів ризику та дотримання встановлених лімітів.

Безпосереднє управління ризиками, моніторинг та контроль здійснюються рядом спеціалізованих підрозділів у межах Управління ризиків (УР). Контроль за управлінням ризиками, а також прийняття рішень за рекомендаціями УР здійснюється Комітетом з управління активами та пасивами (КУАП), Комітетом з ризиків (КР), Великим та Малим Кредитно-інвестиційними комітетами (КІК). Нагляд за діяльністю КУАП, КР та КІК здійснюється Правлінням Банку та Спостережною Радою Банку.

Спостережна рада є найвищим органом у сфері управління ризиками. Вона визначає загальну стратегію управління ризиками. Безпосередню відповідальність за реалізацію цієї стратегії несе Правління Банку.

Служба внутрішнього аудиту відповідає за моніторинг дотримання політики та процедур управління ризиками та перевірку адекватності структури управління ризиками тим ризикам, які виникають в процесі діяльності Банку. Служба внутрішнього аудиту здійснює як регулярні, так і позапланові перевірки засобів контролю та процедур управління ризиками, результати яких передаються до Спостережної ради та розглядаються Правлінням.

Правління Банку несе загальну відповідальність за діяльність Банку, включаючи діяльність у сфері управління ризиками. Правління делегує КУАП, КІК та КР свої повноваження стосовно загального управління активами та пасивами та управління ризиками.

До КУАП входить троє представників вищого керівництва. Очолює його заступник Голови Правління. Засідання КУАП проводяться не менше трьох разів на місяць або частіше по мірі необхідності. КУАП несе відповідальність за здійснення контролю та управління структурою активів та пасивів. Він також визначає політику та процедури управління ринковим ризиком та ризиком ліквідності. Крім того, КУАП відповідає за управління банківськими ризиками та моніторинг дотримання встановлених ним лімітів, перевірку звітів стосовно ризику ліквідності, процентного та валютного ризиків, затвердження методології оцінки ризику та встановлення лімітів та стандартів з метою збалансування рівнів ризиків та прибутковості.

До КР входять сім представників вищого керівництва. Очолює його Голова Правління. Засідання КР проводяться щоквартально, а також позачергово у разі потреби. КР покликаний забезпечувати належне управління всіма ризиками, що виникають в процесі банківської діяльності, та визначати політику управління ризиками, забезпечувати прийнятний для банку профіль ризику та не допускати його розповсюдження, здійснювати моніторинг умов ринку та їх вплив на профіль ризику Банку, розглядати операції з високим рівнем ризику, здійснювати моніторинг лімітів та концентрації ризиків.

Кредитно-інвестиційні комітети (Великий та Малий) очолюються Головою Правління та Заступником Голови Правління відповідно. В залежності від лімітів, які затверджені внутрішніми положеннями про комітети, заявки на кредитування передаються на розгляд Великому або Малому КІКу, або працівникам УР, котрі наділені персональними лімітами кредитних повноважень. Всі заявки на кредитування або зміну умов існуючих кредитів в обов'язковому порядку проходять експертизу відділу кредитного санкціонування УР.

Затвердження з боку КІКу вимагається при наданні кредитів, внесенні змін до кредитних договорів та похідних угод (застави, поруки тощо), створенні резервів та відшкодуванні заборгованості за рахунок

сформованих резервів, наданні факторингових послуг, видачі гарантій та авалуванні, укладанні угод про зворотний викуп, придбанні цінних паперів та інших операціях.

УР здійснює моніторинг ризиків та дієвості ризик-контролів, виявляє та аналізує потенційні ризики та розробляє методи їх оцінки, встановлює і контролює ліміти по певних видах операцій. Також УР проводить незалежну експертизу та санкціонує кредитні операції Банку, а також відповідає за дотримання кредитної політики Банку.

УР надає рекомендації із зазначених питань КУАП, КР, КІК та Правлінню, узагальнює позиції Банку стосовно ризиків та повідомляє про них КУАП, КІК, КР та Правління. Структурні підрозділи, які входять до складу УР: відділ політики та звітності, відділ санкціонування кредитних та інших операцій, відділ казначейських ризиків, відділ операційних ризиків, відділ по роботі з проблемними кредитами.

Основні категорії ризиків, що виникають у Банку в ході його діяльності, та способи управління цими ризиками описані нижче.

Кредитний ризик.

Кредитний ризик являє собою ризик фінансового збитку в результаті невиконання клієнтом чи контрагентом свого зобов'язання за договором. Кредитний ризик виникає, головним чином, у зв'язку з кредитами і авансами клієнтам та іншим банкам, та інвестиційними цінними паперами. Для цілей звітності з управління ризиками Банк розглядає та консолідує всі елементи кредитного ризику (такі, як ризик невиконання своїх зобов'язань окремими клієнтами та контрагентами, а також ризики, притаманні певним країнам та галузям).

Банк здійснює управління кредитним ризиком шляхом затвердження внутрішньої політики, спрямованої на максимізацію прибутку, скоригованого на ризик шляхом збереження рівня кредитного ризику у межах прийнятих параметрів, встановлення, моніторингу та перевірки оцінки кредитоспроможності, встановлення та авторизації лімітів кредитування, а також шляхом активного моніторингу результатів діяльності своїх клієнтів. Банк здійснює операції з контрагентами, які характеризуються задовільним фінансовим станом та наявністю твердої застави. Банк вимагає страхування предметів застави. Банк ретельно визначає страхові компанії, з якими співпрацює в напрямку мінімізації кредитних ризиків. Страхування здійснюється в акредитованих Банком страхових компаніях, фінансовий стан та ділова репутація яких аналізується Банком на постійній основі.

Кредитна політика Банку розглядається та затверджується Правлінням.

Кредити та аванси.

При оцінці ризиків, пов'язаних з конкретним позичальником, Банк бере до уваги характер бізнесу позичальника та інші фактори, а саме, якість його менеджменту, основні напрямки діяльності, географічне місцезнаходження, постачальники, клієнти, існуючу заборгованість, фінансову стабільність, обсяги операцій, можливий прибуток від кредитної операції, ліквідність застави, що пропонується, та її достатність з точки зору кредитного ризику, кредитну історію в Банку та інших фінансових установах, а також розмір ризику, пов'язаного з наданням кредиту конкретному позичальнику. Відсутність кредитної історії в Банку, або кредитної історії взагалі, не означає абсолютної неможливості отримання кредиту, за умови, однак, що Банк отримає достатню інформацію для того, щоб оцінити бізнес та фінансовий стан позичальника.

Банк також враховує кредитний ризик, пов'язаний з галуззю, в якій позичальник здійснює свою діяльність.

Критерії оцінки позичальників розраховуються Управлінням ризиків та надаються до підрозділів, які залучають клієнтів на кредитування. Позичальники, які намагаються отримати кредити для ведення чи розширення поточної діяльності, оцінюються на основі аналізу фінансової стабільності, прибутковості, загальних результатів діяльності, якості застави, кредитної історії та якості управлінського персоналу. Позичальники, які намагаються отримати кредити для здійснення інвестиційних проектів, оцінюються на основі аналізу бюджету та техніко-економічного обґрунтування проекту, розміру власного внеску у бюджет проекту, досвіду позичальника у реалізації подібних проектів, якості застави та управлінського персоналу. Позичальники, які намагаються отримати кредити на споживчі потреби, оцінюються на основі аналізу стабільності і достатності доходів, за рахунок яких буде обслуговуватись кредит, соціального стану позичальника, та якості застави.

Погашення кредиту підлягає постійному моніторингу та аналізується щомісяця.

При наданні кредитів клієнтам Банк, у разі необхідності, отримує гарантії від афілійованих осіб позичальника, укладає договори застави з метою забезпечення відповідних кредитів. Рішення про надання кредитів завжди базуються, перш за все, на оцінці ризику втрати позичальником платоспроможності, а не на якості застави. При прийнятті застави Банк віддає перевагу найбільш ліквідній формі застави з найбільш високою вартістю при перепродажі. При визначенні вартості застави Банк також бере до уваги регіональні фактори. Обов'язковою умовою прийняття майна в заставу за кредитом є оцінка його ринкової вартості незалежними експертами. Банк приймає від потенційних позичальників висновки тільки акредитованих Банком компаній, які займаються незалежною експертною діяльністю в галузі оцінки майна. Банк здійснює постійний нагляд за якістю роботи незалежних оцінювачів заставного майна.

В разі втрати позичальниками платоспроможності та/або порушення умов кредитних угод Банком проводяться позасудові заходи врегулювання, в тому числі різноманітні види реструктуризації боргу та відсотків за згодою з позичальником. Якщо такі заходи не призводять до очікуваного ефекту, то в таких випадках основними способами повернення проблемних кредитів є відчуження майна, що перебуває у заставі, на користь утримувача, стягнення коштів з боржника або гаранта та ініціювання процедури визнання боржника банкрутом.

Кожного місяця Банк оцінює справедливу вартість своїх кредитних вкладень та створює резерв на покриття можливих кредитних збитків, який являє собою оцінку можливого понесення збитків за кредитним портфелем.

Банк списує залишок за кредитом (за рахунок резерву на покриття збитків від зменшення корисності), коли КІК визначає, що кредит є безнадійним стосовно погашення, а також коли Банком були вжиті всі необхідні заходи для повернення кредиту. Кредит визнається безнадійним після встановлення факту суттєвого погіршення фінансового стану позичальника, в результаті чого позичальник більше не в змозі погасити зобов'язання, та інформації про те, що надходження від реалізації застави не будуть достатніми для повернення всієї суми заборгованості за позицією і те, що у позичальника відсутнє інше майно, за рахунок реалізації якого можуть бути виконані зобов'язання перед банком.

Міжбанківські операції.

Кредитний ризик за міжбанківськими операціями виникає, головним чином, в результаті операцій з контрагентами, що не мають забезпечення, хоча такі ризики, як правило, є відносно короткостроковими (від кількох годин до двох тижнів, у середньому від семи до дев'яти днів).

Банк встановлює окремі ліміти для банків-контрагентів на основі оцінки їх фінансового стану, а також згідно з нормативними положеннями НБУ.

КІК несе відповідальність за затвердження та зміну лімітів для кожної з категорій банків-контрагентів. Моніторинг міжбанківських розміщень здійснюється Управлінням казначейських та операційних ризиків банку. Активи списуються або класифікуються як сумнівні згідно з рішенням Правління.

Інвестиційний бізнес.

Заявки на здійснення інвестицій у корпоративні цінні папери аналізуються та вивчаються таким самим чином, як і заявки на отримання кредитів. Банк здійснює моніторинг фінансових результатів емітентів та компаній, а також ринку для їхніх боргових цінних паперів та акцій.

Максимальний кредитний ризик та ризики концентрації.

Максимальний кредитний ризик у зв'язку з балансовими фінансовими інструментами, як правило, відображається за балансовою вартістю фінансових активів.

Крім того, у Банку виникає кредитний ризик за позабалансовими зобов'язаннями з надання кредитів та за наданими гарантіями. Кредитний ризик за позабалансовими фінансовими інструментами визначається як можливість понесення збитку в результаті невиконання іншою стороною договору про придбання фінансового інструмента своїх зобов'язань згідно з умовами цього договору. Банк використовує такі ж самі процедури та методологію, визначені у політиці щодо затвердження зобов'язань, пов'язаних з наданням кредитів (зобов'язання за невикористаними кредитами, акредитивами та гарантіями), як і по відношенню до балансових зобов'язань за кредитами.

Банк здійснює моніторинг концентрації кредитного ризику, а також концентрації проблемних кредитів по галузях/секторах/продуктах.

Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що банк не зможе у дуже короткий термін виконати свої фінансові зобов'язання (виплати) – дефіцит ліквідних активів для виконання строкових зобов'язань без звернення до зовнішнього фінансування. У разі, якщо цей ризик ліквідності продовжиться на більш довгий термін, це може призвести до банкрутства. Тобто, ризик ліквідності полягає у відсутності необхідних ресурсів для здійснення поточних платежів на певному проміжку часу.

Банк визначає величину ліквідності, що необхідна для проведення усіх платежів за зобов'язаннями. Політика управління ризиком ліквідності фокусується на належному розміщенні ліквідних коштів банку та покриває тільки тимчасовий ризик ліквідності.

Банк контролює дотримання нормативів ліквідності на щоденній основі згідно з вимогами НБУ. Ці показники включають:

- норматив миттєвої ліквідності, який розраховується як співвідношення високоліквідних активів і зобов'язань, що підлягають сплаті за вимогою;
- норматив поточної ліквідності, який розраховується як співвідношення ліквідних активів та зобов'язань зі строками виплати у межах 31 календарного дня;
- норматив довгострокової ліквідності, який розраховується як співвідношення активів зі строком виплати через один рік та капіталу і зобов'язань зі строками виплати через один рік.

Процес управління ризиком ліквідності є безперервним. Швидка ліквідність контролюється Управлінням казначейських операцій шляхом здійснення торгових операцій на валютному ринку з метою підтримки ліквідності та оптимізації грошових потоків. Моніторинг та управління ризиком ліквідності здійснює Відділ казначейських та операційних ризиків УР на щоденній основі.

Банк оцінює ризик ліквідності на основі аналізу розриву у активах та зобов'язаннях з однаковими строками. Суми таких незбалансованих різниць за активами та зобов'язаннями, що мають однакові строки виплати, використовуються для розрахунку кумулятивної різниці, по відношенню до якої існують встановлені ліміти. Ці ліміти визначаються спроможністю Банку отримувати кошти на ринках капіталу.

Ризики, пов'язані з концентрацією кредитів та депозитів, вимагають постійного моніторингу. Керівництво визнає ризики, пов'язані з можливою високою концентрацією активів та зобов'язань, і прагне забезпечити збалансованість строків виплат по суттєвих кредитах, наданих юридичним особам, та депозитами, залученими від юридичних осіб, які керівництво розглядає як засіб управління ризиком ліквідності та процентним ризиком.

Банк проводить попередній контроль впливу на ліквідність банку у разі видачі нових кредитів, або пролонгації існуючих. Такий аналіз проводиться по великих кредитах, які можуть суттєво вплинути на поточну ліквідність банку.

Ринковий ризик

Ринковий ризик полягає у непередбачуваній зміні ринкових цін, яка може негативно вплинути на банк, а саме: процентні ставки, котирування цінних паперів, валютні курси та кредитні спреди (що не відносяться до змін кредитоспроможності боржника/кредитора), впливають на доходність та вартість фінансових інструментів. Метою управління ринковим ризиком є управління і контроль ринкового ризику в межах прийнятних лімітів, при оптимізації доходності.

Банк здійснює управління ринковими ризиками шляхом періодичної оцінки потенційних збитків, які можуть виникнути внаслідок несприятливих змін ринкових умов, та встановлення і дотримання необхідних лімітів купівлі-продажу цінних паперів після падіння курсу до певної позначки та вимог щодо ринкової маржі та вартості застави.

Загальна відповідальність за управління ринковим ризиком покладена на Управління ризиків (УР), яке є відповідальним за розробку детальної політики управління ризиками та за щоденну перевірку дотримання цієї політики.

Валютний ризик

Валютний ризик являє собою ризик понесення збитків в результаті несприятливих змін валютних курсів. Валютний ризик виникає внаслідок того, що Банк має відкриті позиції в різних валютах. Такі позиції розраховуються як різниці між активами та зобов'язаннями у тих самих валютах на дату балансу.

Банк здійснює оцінку, моніторинг, а також встановлює ліміти для довгих та коротких валютних позицій. Банк виконує всі застосовні вимоги НБУ, а також використовує власні методи оцінки валютного ризику. Політика відносно відкритих валютних позицій обмежена певними граничними значеннями, встановленими згідно із законодавством України, і вона ретельно контролюється НБУ на щоденній основі.

КУАП встановлює ліміти стосовно валютного ризику. Банк здійснює щоденний моніторинг щодо дотримання таких лімітів.

Процентний ризик.

Процентний ризик – це ризик того, що зміни процентних ставок вплинуть на дохід або на вартість портфелів фінансових інструментів. Процентний ризик виникає у Банку, головним чином, в результаті надання кредитів з фіксованими процентними ставками, суми та строки погашення яких відрізняються від сум та строків позичених коштів з фіксованими процентними ставками. Процентна маржа по активах та зобов'язаннях, що мають різні строки погашення, може збільшитися в результаті зміни ринкових процентних ставок.

Банк оцінює рівень процентного ризику на основі аналізу розриву в активах та зобов'язаннях, тобто аналізу незбалансованості сум активів та зобов'язань, строки погашення яких або строки перегляду ставок по яких настають в один і той самий період. Розрахунок процентного ризику банку проводиться, як в розрізі балансових рахунків, так і в розрізі очікуваних строків згідно графіку погашення. ГЕПи розраховуються як різниця між величиною активів та пасивів, що складаються, в тому числі, з рахунків з фіксованою строковістю, таких як кредити, депозити, цінні папери в портфелі банку «до погашення» і т.д. Для визначення періоду відображення даних береться термін перегляду відсоткової ставки фінансового інструменту. У разі, якщо відсоткова ставка є фіксованою, для розрахунку приймається термін кінцевого погашення фінансового інструменту. В разі, якщо всі комбінації активів повністю покриваються зобов'язаннями в тій же валюті на той же строк, зміни в зовнішньому середовищі не матимуть впливу на банк через відсутність ГЕПів, які є базою для впливу в разі зміни відсоткових ставок. З іншого боку, якщо ГЕПи присутні, тоді необхідно оцінити вплив зміни зовнішнього середовища, яке через ГЕПи може мати вплив на фінансовий результат банку. Після розрахунку та аналізу ГЕПів можливо визначити яким буде вплив зміни процентних ставок на результат банку, тобто, визначити чутливість банку до зміни процентних ставок.

Розрахунок процентного ризику проводиться без використання спеціальних програмних продуктів. Оцінка ризику базується на залишках балансових рахунків, що отримані з Операційного дня банку. Для розрахунку використовуються дані балансу на перший день місяця. Таким чином, цей розрахунок зазвичай проводиться один раз на місяць.

Банк здійснює управління процентним та ринковим ризиками шляхом збалансування своїх позицій по процентних ставках. КУАП здійснює постійну оцінку процентного ризику шляхом моніторингу тенденцій на ринку і коригування процентних ставок по різних продуктах, пов'язаних з активними та пасивними операціями Банку, встановлення процентної маржі, а також шляхом зміни строків по продуктах, що пропонуються Банком.

УР здійснює моніторинг поточної фінансової позиції, здійснює аналіз чутливості до змін процентних ставок та їх впливу на прибутковість.

Операційний ризик

Операційний ризик – ризик фінансових втрат, які можуть виникнути через неправильні процедури, або неправильне дотримання процедур, систем, засобів або організації. Втрати можуть бути спричинені нещасним випадком, недбалістю або шахрайством, які є результатом недоліків, згаданих раніше. Обмеження для цього ризику не можуть бути встановлені за певною формулою. Операційний ризик може бути вимірний після того, як сталася подія, на основі втрат, яких зазнав банк або ймовірно зазнає. Операційний ризик може бути зменшений за допомогою встановлення належних процесів постійного спостереження.

За операційними ризиками запроваджені такі правила забезпечення безперервного функціонування/подолання кризових ситуацій:

а) для забезпечення безперервного функціонування інформаційних систем Банку впроваджені заходи щодо резервного дублювання ключових компонентів інформаційної системи Банку (канали зв'язку, телефонія, поштовий та файловий сервери, САБ SR-bank) та впроваджено систему резервного копіювання.

б) для забезпечення безперервної діяльності Банку передбачено резервне постачання електроенергії;

в) розроблені порядки дій на випадок кризових обставин;

г) розроблена система заміщення персоналу на випадок непередбачуваної відсутності відповідальних осіб.

Здійснення контролю операційних ризиків полягає в розробці та реалізації заходів щодо їх зниження, попередження або усунення:

- інструктування персоналу щодо принципів та шляхів мінімізації юридичних та інших операційних ризиків;
- розподіл та обмеження прав доступу до інформаційних систем та приміщень Банку;
- страхування операційних ризиків;
- чітка регламентація процесів у внутрішніх документах Банку;
- чітке визначення та належне оформлення повноважень працівників;
- забезпечення поточного та наступного контролів за операціями.

Функції управління операційними ризиками закріплені за Управлінням ризиків, Управлінням банківської безпеки, Юридичним управлінням, Управлінням по роботі з персоналом, Управлінням інформаційних технологій.

Інші ризики

Юридичний ризик – це наявний або потенційний ризик збитків, які виникають через порушення або недотримання Банком вимог законів, нормативно-правових актів, угод, прийнятої практики або етичних норм, а також через можливість двозначного їх тлумачення.

Стратегічний ризик - це наявний або потенційний ризик неспроможності менеджменту Банку вчасно розпізнати та вірно оцінити суттєві тенденції в розвитку та структурі банківського сектору, результатом чого є прийняття хибних рішень, які мають незворотній характер.

Ризик виникнення непередбачених обставин - для забезпечення стабільної діяльності Банку розроблено План заходів на випадок виникнення непередбачених обставин, а також План подолання кризи ліквідності на випадок виникнення непередбачених обставин.

Банк є учасником Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (Свідоцтво учасника № 5 від 02.09.1999 р.). Згідно з законодавчими актами і нормативними вимогами Національного банку України Банком у повному обсязі здійснюється нарахування і перерахування внесків до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

Платоспроможність банку є найбільш суттєвим показником фінансового стану банку. Він визначає достатність капіталу Банку для проведення активних операцій з урахуванням ризиків, що характерні для різноманітних видів банківської діяльності, та потенціал нарощування обсягів активних операцій. Нормативне значення показника не повинно бути нижчим ніж 9% (норматив адекватності регулятивного капіталу/платоспроможності H2). На протязі звітнього періоду значення показника на кварталні дати складало:

%

Січень 2011 р.	Квітень 2011 р.	Липень 2011 р.	Жовтень 2011 р.	Січень 2012 р.
35%	35%	37%	35%	31%

Банк, працюючи на ринку банківських послуг, нарощує обсяги наданих послуг, покращує якість таких послуг і тому не допускає припинення окремих видів банківських операцій.

Обмеження щодо володіння активами на протязі звітнього року не відбувалось.

Корпоративне управління.

Організаційна структура Банку побудована за типом лінійно-функціонального управління, яке полягає у безпосередньому керівництві Головою Правління, але за допомогою функціональних підрозділів, які виконують роль «штабу».

Управління Банком.

Вищим органом управління Банку є Загальні збори акціонерів Банку.

У Загальних зборах акціонерів Банку мають право брати участь усі його акціонери, незалежно від кількості акцій, власниками яких вони є.

Брати участь у Загальних зборах акціонерів Банку з правом дорадчого голосу можуть члени Правління Банку, які не є акціонерами.

До компетенції Загальних зборів акціонерів Банку належить прийняття рішень щодо:

- 1) визначення основних напрямів діяльності Банку та затвердження звітів про їх виконання;
- 2) внесення змін та доповнень до Статуту Банку;
- 3) зміни розміру статутного капіталу Банку;
- 4) призначення та звільнення голів та членів Спостережної Ради Банку, Ревізійної комісії;
- 5) визначення умов оплати праці голів та членів Спостережної Ради Банку, Ревізійної комісії, а також вирішення питань стосовно притягнення вказаних осіб до майнової відповідальності;
- 6) затвердження річних результатів діяльності Банку, включаючи його дочірні підприємства, затвердження звітів та висновків Ревізійної комісії Банку та зовнішнього аудитора;
- 7) визначення порядку розподілу прибутку;
- 8) припинення діяльності Банку, призначення ліквідатора, затвердження ліквідаційного балансу;
- 9) затвердження Положень про Загальні збори акціонерів Банку, про Спостережну Раду Банку, Ревізійну комісію Банку;

Окремі питання, які відносяться до компетенції Загальних зборів акціонерів Банку, можуть бути передані ними на вирішення Спостережної Ради Банку або Правління Банку.

Повноваження, передбачені пунктами 1,2,3,4,6,7,8 цієї статті, належать до виключної компетенції Загальних зборів акціонерів Банку. Інші повноваження Загальних зборів акціонерів Банку можуть бути делеговані до компетенції Спостережної Ради Банку.

Чергові Загальні збори акціонерів Банку скликаються щорічно, але не пізніше, ніж через три місяці по закінченні фінансового року. Скликання Загальних зборів акціонерів Банку здійснює Правління Банку.

Про проведення Загальних зборів акціонерів Банку держателі акцій повідомляються листом персонально. Крім того, загальне повідомлення друкується в місцевій пресі за місценаходженням Банку і в одному із офіційних друкованих видань Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України чи Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку із зазначенням часу і місця проведення зборів та порядку денного.

Повідомлення повинно бути зроблено не менш як за 45 днів до скликання Загальних зборів акціонерів Банку. У разі необхідності може бути зроблено повторне повідомлення в зазначених засобах масової інформації.

Загальні збори акціонерів Банку визнаються правомочними, якщо в них беруть участь акціонери, що в сукупності володіють відповідно до Статуту Банку більш як 60 відсотками голосів.

Питання на Загальних зборах акціонерів Банку вирішуються шляхом голосування за принципом: одна акція - один голос.

Рішення Загальних зборів акціонерів Банку приймаються більшістю у 3/4 голосів акціонерів, які беруть участь у зборах, з таких питань:

- внесення змін та доповнень до Статуту Банку;
- зміни розміру статутного капіталу Банку;
- припинення діяльності Банку, призначення ліквідатора, затвердження ліквідаційного балансу.

З решти питань рішення приймаються простою більшістю голосів акціонерів, які беруть участь у Загальних зборах акціонерів Банку.

У Банку з числа акціонерів Банку або їх представників обирається Спостережна Рада Банку, яка представляє інтереси акціонерів в перерві між проведенням Загальних зборів акціонерів Банку і в межах компетенції, визначеної Статутом Банку, контролює і регулює діяльність Правління Банку. Представник акціонера може бути постійним або призначеним на певний строк. Акціонер вправі в будь-який час замінити свого представника у вищому органі, повідомивши про це Правління Банку.

Спостережна Рада Банку виконує такі функції:

- 1) подає Загальним зборам акціонерів Банку пропозиції щодо затвердження річних результатів діяльності Банку, порядку розподілу прибутку і покриття збитків Банку;
- 2) затверджує Положення про фонди Банку, про Правління Банку;
- 3) готує пропозиції щодо питань, які виносяться на Загальні збори акціонерів Банку;
- 4) призначає і звільняє Голову та членів Правління Банку, призначає та звільняє керівників філій, представництв Банку, визначає їх посадові обов'язки;

5) затверджує умови оплати праці та матеріального стимулювання Голови та членів Правління Банку, керівників філій та представництв Банку;

6) приймає рішення про притягнення до майнової відповідальності Голови та членів Правління Банку, керівників філій та представництв Банку;

7) аналізує дії Правління Банку щодо управління Банком, розробляє та подає Правлінню Банку відповідні вказівки, в межах своєї компетенції, які є обов'язкові для виконання;

8) приймає рішення про випуск Банком облігацій, про придбання Банком акцій, що випускаються ним;

9) подає Загальним зборам акціонерів Банку пропозиції щодо розмірів відрахувань до фондів Банку;

10) встановлює порядок проведення ревізій та контролю за фінансово-господарською діяльністю Банку;

11) контролює діяльність Правління Банку;

12) визначає зовнішнього аудитора;

13) приймає рішення щодо покриття збитків;

14) приймає рішення щодо створення, реорганізації та ліквідації дочірніх підприємств, філій і представництв Банку, затвердження їх статутів і положень;

15) надає згоду на укладення угод (контрактів) на відчуження, заставу, списання у випадках неповного зносу, належних Банку основних засобів вартістю понад 50 000 гривень;

16) здійснює інші повноваження, делеговані Загальними зборами акціонерів Банку.

Спостережна Рада відповідальна за прийняті рішення чи/або не вжиття заходів в межах своїх функціональних обов'язків.

Спостережна Рада Банку має право:

- одержувати будь-яку інформацію (у тому числі первинні та інші документи з такою інформацією), що стосується діяльності Банку;

- заслуховувати звіти Голови Правління Банку та членів Правління Банку з окремих питань діяльності Банку;

- залучати експертів до аналізу окремих питань діяльності Банку.

Спостережна Рада Банку обирається Загальними зборами акціонерів Банку строком на два роки у кількості не менше 3 чоловік із числа акціонерів Банку, в складі Голови, заступника Голови і членів Спостережної Ради.

Членами Спостережної Ради Банку не можуть бути члени Ревізійної комісії та Правління Банку.

Засідання Спостережної Ради Банку проводяться у разі необхідності. Засідання Спостережної Ради Банку скликаються Головою Спостережної Ради, заступником Голови Спостережної Ради чи іншим членом Спостережної Ради Банку, а також на вимогу Ревізійної комісії Банку або на прохання Правління Банку.

Спостережна Рада Банку має право приймати рішення з винесених на її розгляд питань, якщо у засіданні Спостережної Ради беруть участь не менше 2/3 її членів. Кожен член Спостережної Ради має право одного голосу.

Рішення Спостережної Ради Банку приймаються простою більшістю голосів.

При рівності голосів голос Голови Спостережної Ради є вирішальним.

У засіданнях Спостережної Ради Банку можуть брати участь члени Правління та Ревізійної комісії Банку з правом дорадчого голосу.

Голова Спостережної Ради Банку за своєю компетенцією:

1) керує роботою Спостережної Ради Банку;

2) головує на засіданнях Спостережної Ради Банку і Загальних зборів акціонерів Банку;

3) скликає засідання Спостережної Ради Банку;

4) готує матеріали, питання і рішення для обговорення на Спостережній Раді Банку;

5) підписує протоколи засідань Спостережної Ради Банку, а також їх рішення;

6) бере участь у засіданнях Правління Банку з правом дорадчого голосу;

7) чинить інші дії, необхідні для виконання повноважень, покладених на Спостережну Раду Банку.

Спостережна Рада з числа своїх членів обирає заступника Голови Ради Банку.

Заступник Голови Спостережної Ради виконує обов'язки Голови при його відсутності.

Правління Банку є виконавчим органом Банку, який здійснює керівництво поточною діяльністю Банку.

Правління складається з Голови Правління Банку та членів Правління Банку в складі не менше чотирьох чоловік строком на два роки. Голова Правління Банку та члени Правління Банку

призначаються та звільняються з посад Спостережною Радою Банку. Правління Банку у своїй діяльності підзвітне Загальним зборам акціонерів Банку та Спостережній Раді Банку, організовує виконання їх рішень, а також виконує свої повноваження відповідно до Положення про Правління Банку, яке затверджується Спостережною Радою Банку.

Правління Банку:

- 1) здійснює поточне керівництво діяльністю Банку у відповідності до Положення про Правління;
- 2) розпоряджається коштами та основними засобами Банку з урахуванням необхідності отримання згоди Спостережної Ради Банку у випадках, передбачених Статутом Банку;
- 3) визначає структуру Банку, створює, реорганізує та ліквідує структурні підрозділи, за винятком передбачених Статутом Банку, затверджує посадові та функціональні обов'язки службовців Банку, умови оплати праці, порядок і джерела пільг та компенсацій службовцям Банку;
- 4) забезпечує дотримання Банком законодавчих та підзаконних актів, які встановлюють спеціальні правила та вимоги, обов'язкові у зв'язку із здійсненням Банком своєї діяльності;
- 5) готує матеріали з питань порядку денного Загальних зборів акціонерів Банку, засідань Ради Банку;
- 6) розробляє Положення про фонди Банку;
- 7) розробляє порядок розподілу прибутку та покриття збитків Банку;
- 8) приймає рішення щодо створення спілок, асоціацій та інших об'єднань, а також участь у них;
- 9) розглядає скарги та звернення акціонерів Банку (їх повноважних представників) з приводу порушень їх прав;
- 10) затверджує правила процедури та інші внутрішні документи Банку, за винятком тих, які входять до компетенції Загальних зборів акціонерів Банку і Спостережної Ради Банку.

11) приймає рішення про передачу ведення реєстру власників акцій Банку реєстратору.

Правління Банку вирішує усі інші питання діяльності Банку, за винятком тих, які входять до компетенції Загальних зборів акціонерів Банку і Спостережної Ради Банку.

Правління Банку правомочне вирішувати питання, що належать до його компетенції, якщо у його засіданні беруть участь не менше 4 членів Правління Банку.

Рішення Правління Банку приймаються простою більшістю голосів. При рівності голосів голос Голови Правління Банку є вирішальним. Рішення Правління Банку оформлюються у вигляді протоколу, який підписують усі члени Правління Банку, присутні на засіданні. Члени Правління Банку, які не згодні з прийнятим рішенням, мають право письмово викласти свої заперечення у додатку до протоколу, про що робиться відмітка у протоколі.

Голова Правління Банку за своєю компетенцією:

- 1) керує роботою Правління Банку, організовує та забезпечує виконання прийнятих Спостережною Радою Банку та Правлінням Банку рішень;
- 2) без довіреності здійснює дії від імені Банку, представляє його в усіх установах, підприємствах та організаціях;
- 3) видає довіреності;
- 4) підписує протоколи засідань Правління Банку, звітні та фінансові документи, довідки та іншу статистично-облікову документацію;
- 5) вживає заходи заохочення стосовно службовців Банку і накладає на них стягнення згідно Правил внутрішнього трудового розпорядку Банку і чинного законодавства України;
- 6) приймає і звільняє керівників структурних підрозділів Банку (крім керівників філій, представництв Банку) та службовців Банку згідно штатного розкладу, укладає та розриває з ними трудові контракти;
- 7) затверджує внутрішні нормативні акти Банку, крім тих, що затверджуються Загальними зборами акціонерів Банку та Спостережною Радою Банку;
- 8) приймає рішення і видає накази та розпорядження з оперативних питань внутрішньої діяльності Банку, які є обов'язковими для виконання усіма службовцями Банку;
- 9) чинить будь-які інші дії, необхідні для досягнення цілей Банку, за винятком тих, які безпосередньо закріплені за Загальними зборами акціонерів Банку або Спостережною Радою Банку.

Правління Банку та Голова Правління Банку несуть відповідальність в межах своїх повноважень.

Виконавчі комітети Банку.

Для прийняття стратегічно-тактичних рішень та подальшого контролю за їх виконанням щодо здійснення кредитно-інвестиційних операцій, структури балансу та ціноутворення банківських продуктів та послуг в Банку функціонують такі колегіальні органи:

- Кредитно-інвестиційний комітет (КІК);
- Комітет з управління активами та пасивами (КУАП);
- Тарифний комітет (ТК);
- Кадровий комітет (КК);
- Гендерний комітет (ТеК).

Мета, функції та склад КІКу описані вище в розділі «Управління ризиками».

Основною метою КУАПу є планування, спрямування та контроль за грошовими потоками Банку, що формують рівень та пропорції балансу і впливають на вартість капіталу при забезпеченні прийнятних ризиків. До функцій КУАПу відносяться:

- визначення та затвердження оптимальних (цільових) параметрів структури балансу Банку;
- визначення граничної процентної маржі за активно-пасивними операціями Банку;
- визначення цінових параметрів залучення ресурсів Банку;
- аналіз, контроль та планування, розроблення заходів щодо управління ліквідністю Банку;
- визначення і контроль допустимих розривів (гепів) у зміні процентних ставок;
- визначення напрямків і обсягу інвестування, контроль дотримання затверджених параметрів інвестиційного портфелю Банку;
- контроль дотримання нормативів, встановлених Національним банком України;
- контроль за достатністю капіталу Банку;
- інші питання щодо управління активами та пасивами Банку.

Головною метою тарифного комітету є розробка оптимальної політики управління тарифами Банку для досягнення позитивних фінансових результатів діяльності Банку.

До функцій Тарифного комітету відносяться:

- розробка, впровадження та моніторинг Цінової політики Банку;
- аналіз собівартості послуг та операцій Банку з метою забезпечення мінімального рівня прибутковості тарифів Банку;
- затвердження стандартних тарифів та внесення змін у діючі тарифи;
- затвердження спеціальних (індивідуальних) тарифів для клієнтів Банку;
- прийняття інших рішень з питань, що пов'язані з управлінням комісійними доходами та витратами Банку.

Головним завданням КК є встановлення основних засад по роботі з персоналом – визначення персонального складу підрозділів, умов оплати праці, рекрутингової політики, умов заохочення персоналу та ін.

На засіданнях ТеК визначаються та обираються на конкурсній основі постачальники банківських послуг та товарів з метою отримання більш прийнятних для Банку умов з дотриманням співвідношення «ціна-якість».

Голови та члени усіх комітетів несуть відповідальність за діяльність таких комітетів та економічну доцільність прийнятих ними рішень.

Корпоративна культура.

Банк дотримується найвищих стандартів етики та професійної поведінки як по відношенню до своїх клієнтів, контрагентів, державних установ так і у взаємовідносинах між співробітниками Банку. Працівники Банку при виконанні своїх функцій дотримуються таких принципів:

- прозорість;
- надійність;
- професіоналізм;
- повага.

Всі працівники Банку володіють високим професійним рівнем у своїй сфері діяльності. Робоча взаємодія працівників Банку ґрунтується на довірі, відповідальності та надійності.

Працівники Банку підтримують з клієнтами, контрагентами банку, представниками органів влади та колегами чесні та добросовісні відносини. Працівники Банку несуть відповідальність за збереження конфіденційної інформації та інформації, що містить банківську таємницю. Всі працівники ознайомлені та дотримуються внутрішніх правил щодо запобігання відмиванню коштів та фінансуванню тероризму з метою виконання вимог чинного законодавства щодо запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом. Працівники Банку зобов'язані уникати будь-яких дій, що викликають чи можуть викликати конфлікт власних інтересів з інтересами Банку, не можуть мати фінансових чи інших ділових відносин з клієнтами чи конкурентами, що може завдати будь-якої шкоди Банку, в тому числі його діловій репутації.

В Банку створене здорове, безпечне та продуктивне робоче середовище, вільне від дискримінації та утисків (домагань).

Частка керівництва (членів Ради та Правління Банку) в статутному капіталі банку станом на 1 січня 2012 року становить 12 акцій.

Істотну участь у статутному капіталі Банку мають: Bank of Cyprus Public Company Ltd (Nicosia) пряма участь – 22,78%, опосередкована – 76,99%, ТОВ"Лізінг-Фінанс" пряма участь - 38,59%, ТОВ"Корнер" пряма участь - 19,23%, ТОВ"Омікс-Фінанс" пряма участь - 19,17%, власником яких є Bank of Cyprus Public Company Ltd (100%).